

R5269

LIVING AFTER THE FLESH மாம்சத்தின்படி வாழ்தல்

“மாம்சத்தின்படி பிழைத்தால் சாவீர்கள்.” - ரோமர் 8:13

ரோமாபுரியில் வாழ்ந்த அர்ப்பணம் செய்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு அப்போஸ்தலர் எழுதின இந்த வார்த்தைகள், இந்த யுகமுழுவதும் வாழ்கிற அனைத்து கிறிஸ்தவ ஜனங்களுக்கும் சமமாக பொருந்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. சவிசேஷ்யகம் முழுவதற்கும் நிபந்தனைகள் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன. அவைகள் மாற்றப்படவில்லை, மாற்றப்படவும் மாட்டாது. சிலுவையின் கொடியின் கீழாக, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் போர் வீரனாக ஆவது தற்கால வாழ்க்கையில் சோதனைகளையும் துன்பங்களையும் அடைந்து, அதைத் தொடர்ந்து வருகிற பரிசை அடைவதற்காகும். நமது அர்ப்பணத்தின் உடன்படிக்கையாவது: நாம் மானிடராக நம்மை முழுமையாக அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். அதாவது நமது பூமிக்குரிய உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் விட்டுவிட வேண்டும். ஏனெனில் நாம் அதின்மேல் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறோம். இது இதைக் காட்டிலும் இன்னும் அநேக காரியங்களை உள்ளடக்கியிருக்கிறது. மானிட உலகத்தின் அங்கத்தினர்களாக நமது நம்பிக்கைகளை விட்டுவிடுவதை இது உள்ளடக்கியிருக்கிறது.

ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் இழந்த முழு மனித பூரணத்திற்கும் உலகத்தினரை கொண்டு வந்து, பாவத்திலிருந்து அவர்களை தேவன் விடுவிப்பார். இந்த சவிசேஷ்ய யுகத்தில் சலுகையை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற நாம், இயேசுவின் மரணம் நமக்களித்திருக்கிற திரும்பப் பெறுகிற அனைத்து சலுகைகளையும் அர்ப்பணம் பண்ணுகிறோம். சபைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கைக்காக, இவைகளை நாம் அர்ப்பணம் பண்ணுகிறோம், மனித பூரணத்திற்காக அல்ல. ஆனால் தெய்வீக சபாவமாகிய கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமையை நமது ஆண்டவருடன் அடைவதற்கு தகுதியுள்ளவர்களாக ஆகக்கூடிய நம்பிக்கைக்காக ஆகும்.

இது வெறும் நம்பிக்கைகள் மட்டுமே. எதிர்கால பலன்கள் மட்டுமே. நாம் மகிமையான காரியங்களை பார்க்கவே இல்லை. அதைக்குறித்த கர்த்தரின் வெறும் வார்த்தைகளை மட்டுமே நாம் பெற்றிருக்கிறோம். பரலோக நம்பிக்கைகளுக்காக பூமிக்குரிய நம்பிக்கைகளை விட்டுவிடுகிறோம். பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட இவர்களே புது சிருஷ்டிகள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த புது சிருஷ்டிகள் மாம்சத்தின்படியல்ல, ஆவியின்படி வாழ வேண்டும். அதாவது அவர்கள் மாம்சம் சொல்லுகிறபடி நடவாமல், தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவி சொல்லுகிறபடி நடக்க வேண்டும்.

ஆவீக்குரிய வளர்ச்சியின் வழி வகைகள்

அவர்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டிய இந்த பரிசுத்த ஆவியை அவர்கள் பல்வேறு வழிகளில் பெறுகிறார்கள். முக்கியமாக அதை ஜெனிப்பித்தலின் மூலம் பெறுகிறார்கள். அது தேவனிடத்திலிருந்து நேரடியாக கிடைக்கிற சக்தி. இப்படியாக ஆவீக்குரிய சிருஷ்டி கிருபையிலும் அறிவிலும் மற்றும் அன்பிலும் வளர ஆரம்பிக்கிறது. அதாவது கிறிஸ்துவுக்குள் வளரவும், கிறிஸ்துவின் சார்த்துக்குள் முழு அபிவிருத்தி அடையவும் ஆரம்பிக்கிறது. மேலும் இந்த புது சிருஷ்டி தேவனுடைய வசனத்தினால் போஷிக்கப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அது தேவனுடைய வசனத்தை பயன்படுத்துவது மாத்திரமல்ல, ஜெபத்தில் பிதாவானவரிடம் சென்று தேவனுடைய அருளை கவனிக்க வேண்டியதாகவும் இருக்கிறது. அது அதன் தோல்விகளினாலும் தற்செயலான ஒழுங்குகளினாலும் சில காரியங்களை கற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படியாக இந்த புது சிருஷ்டிகள் சகல காரியங்களிலும் தேவனிடத்தில் அவர்களது நம்பிக்கையையும் அவர்களது விசுவாசத்தையும் மெய்ப்பித்து காண்பிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதை அவர்கள் தங்களது பிரயாணம் முடிவு வரை செய்தால், கடைசியில் மேசியாவின் மகிமையான ராஜ்யத்தில் ஆளுகை செய்வார்கள். தங்களது மரணம் வரை தங்களது விசுவாசத்தை மெய்ப்பித்து காட்டியவர்கள் கர்த்தருக்கு உன்சுதந்தரராகும் வெகுமதியை பெறுவார்கள்.

முதன்முதலில் இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டவர் நமது மகா இரட்சிப்பின் அதிபதியாக இருந்தார். அவர் உண்மையுள்ளவராக காணப்பட்டார். அவர் பிதாவானவரின் சித்தத்துக்கு கீழ்ப்படிந்து தமது ஜீவனை கொடுத்தார். அவரது அனுபவங்களே பிதாவானவர் அவருக்காக ஊற்றிய பாத்திரமாகும். “கர்த்தாவே, உமக்குப் பிரியமானதை செய்ய விரும்புகிறேன்; உமது நியாயப்பிரமாணம் என் உள்ளத்திற்குள் இருக்கிறது” என்கிற இந்த வார்த்தைகள் அவரது உள்ளான ஜீவனுக்குள் எப்பொழுதும் இருந்தது. கிறிஸ்துவைப் போல் இலக்கை அடையப் போகிறவர்களும் அவரது ராஜ்யத்தில் அவருடன் உன்சுதந்தரருமாக இருக்கப் போகிறவர்களும் பின்பற்ற வேண்டிய மார்க்கம் இதுதான்.

உன்சுதந்தரர் என்பது சுதந்தரத்தை வேறு ஒருவருடன் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறவராகும். பிதாவானவர் ஆரம்பத்திலிருந்தே, தலையாகிய கிறிஸ்துவை மாத்திரமல்ல, அவரது சாரமாகிய சபையையும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்திருந்தார்.

“இயேசுவை முன்னறிந்தவர் நம்மையும் இயேசுவினால் முன்னறிந்தார்.” அநேக பிள்ளைகளை மகிமையில் கொண்டு வந்து சேர்க்கையில் நமது இரட்சிப்பின் அதிபதியை உபத்திரவங்களினாலே, அவர் பட்ட பாடுகளினாலே பூரணப்படுத்துவது தேவனுக்கு ஏற்றதாக இருந்தது என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். அந்த மகிமையான ராஜ்யத்தில் இணையப் போகிறவர்கள் அவர்கள் கடந்து செல்லுகிறவைகளின் மூலமாகவும் பாடுகளை சகிக்க வேண்டும். (எபிரேயர் 2:10; 2 தீமோத்தேயு 2:11,12)

நமது கர்த்தரின் சீடர்கள் கடக்க வேண்டிய சோதனைகளும் துன்பங்களும், பாவம் மற்றும் சாத்தானின் பாதகமான தாக்கங்களினாலும், உலக கவர்ச்சியினாலும் மானிட சபாவத்தின் பலவீனத்தினாலுமே வருகிறது. இவைகளில் சிலவற்றை நமது ஆண்டவர் அனுபவித்தார். ஆனால் அவர் பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும் பாவிசுளுக்கு விலகினவருமாயிருந்தார். அவைகளை நாம் முழுவதுமாக ஜெயம்கொள்ள இயலாது. ஆகையால் அறியாமல் செய்த கறைகளை மூடும்படி கிறிஸ்துவின் பலியின் புண்ணியத்தின் சாட்டுதலை பெறுகிறோம். இயேசுவுக்கு எந்தவித சலுகைகளும் கொடுக்கப்படவில்லை. அபூரணமும் கறைகளும் உடைய நாம் இந்த இலக்கை அடையும் சந்தர்ப்பத்தை பெறும்படி இந்த ஏற்பாடுகள் நமக்காக செய்யப்பட்டுள்ளன. நமது ஒவ்வொரு அபூரணமும் கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தால் மூடப்படுகிறது. இப்படியாக நாம் நல்லவிதமாக இந்த ஓட்டப்பந்தயத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறோம்.

நாம் பாவத்தை தடுப்பதோடு கூட, நமது உரிமைகளை விட்டு விட வேண்டும். நாம் சரியானபடி பெற்ற சோதனைகள் மகா மேன்மையும் கன நித்திய மகிமைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறது என்பதை அறிந்து, நமது பொருட்கள் அழிவதை சந்தோஷமாக எண்ண வேண்டும். யாராவது பெயர், புகழ் மற்றும் வேறு எதுவின் இழப்பினால் பலவந்தப்படுத்தப்பட்டால், அவர் நல்ல ஆவியை உடையவராகவும் ஜெயங்கொண்டவராகவும் எண்ணப்படமாட்டார்.

அவ்வாசுகளில் இரண்டு வகுப்பார்

இரட்சுகரின் அடிச்சுவட்டில் கடைசி வரை நடக்கிற நம்மை விசுவாசிகள் என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இன்னும் வேறு இரண்டு வகுப்பார் இருக்கிறார்கள். மறுபடியும் பாவத்துக்கு திரும்பினவர்களை பரிசுத்த பேதுரு, “கழுவப்பட்ட பன்றி சேற்றிலே புரள திரும்பினது” என்று கூறுகிறார். (2 பேதுரு 2:22) அவர்களுக்காக எந்தவித ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. அவர்கள் தங்களது உடன்படிக்கையிலிருந்து முற்றிலுமாக பின்வாங்கிப் போனவர்கள். இவர்களுக்கு “காரிருளைத்” தவிர வேறு எதுவும் வைக்கப்படவில்லை என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார்.

இன்னொரு வகுப்பார் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாவச்சேற்றில் புரளச் சென்ற பன்றியைப் போல வாழ நினைக்காதவர்கள். அவர்கள் ஜீவகாலமெல்லாம் மரண பயத்தினாலே அடிமைத்தனத்திற்குள்ளானவர்கள். (எபிரேயர் 2:15) அவர்கள் பலியின் மரணத்திற்கு பயப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தேவையான விசுவாசத்தையும் தைரியத்தையும் அப்பியாசப்படுத்தமாட்டார்கள். ஆண்டவரின் குணலட்சணத்தில் அவர்கள் குறைவுபடுவதால் அவர்கள் அனுசூலமான வகுப்பாராக இருக்கமாட்டார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் மோசமானவர்கள் அல்ல. இருதயத்திலே விசுவாசம் உள்ளவர்கள். அவர்கள் அப்படியில்லாதிருந்தால், முன் விவரிக்கப்பட்ட வகுப்பாராக, பன்றிசேற்றில் புரள திரும்பினது போல இருப்பார்கள்.

இவர்கள் தம்மை நேசிப்பதாக தேவன் காண்கிறார். இன்னும் அவர்கள் சாதகமான கீழ்நிலையில் தேவனுக்காக வாழ்வதில் மிகவும் சந்தோஷப்படுவார்கள் என்றும் காண்கிறார். ஆனால் அவர்கள் அனுசூலமற்ற காலத்தில் வாழ்கிறார்கள். கர்த்தர் அவர்கள் மேல் மனதுருக்கம் கொண்டு, அவர்கள் சகலத்தையும் இழந்து விபாதபடிக்கு, தப்பிக்கும்படியான ஒரு வழியை ஏற்படுத்துவார். ஆகையால் சில சோதனைகள் அவர்கள் மேல் வரும்படி தேவன் அனுமதிக்கிறார். தேவனுடைய பராமரிப்பே இதை செய்கிறது. அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல, அப்படிப்பட்டவனுடைய ஆவி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாளில் இரட்சிக்கும்படும்படி, மாம்சத்தின் அழிவுக்காக அவனைச் சாத்தானுக்கு தேவன் ஒப்புக்கொடுக்கிறார். அவர்களது அனுபவங்களின் மூலமாக இப்படிப்பட்ட அனுசூலம் அவர்களை தீரள் கூட்டத்தாருக்குள் நுழையவும் ஆவிக்குரிய சபாவத்தை பெறவும் செய்யும். ஆனால் தெய்வீக சபாவமாகிய உயர்ந்த ஆசீர்வாதத்திற்கு பாத்திரர்களாக எண்ணப்பட மாட்டார்கள்.

இந்த இரண்டு வகுப்பாருக்குள் யாரும் தீரென்று போவதில்லை. ஒருவர் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட அடுத்த நிமிடத்தில் இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பதில்லை. ஆவியில் ஜெனிப்பித்தலுக்கும் தெரிந்தே பாவம் செய்யும் நிலைமைக்கும் அதிக வித்தியாசமுண்டு. ஒருவரை ஒருவர் தொடர்ந்து செல்ல முடியுமா என்பதை நாம் சிந்திக்க முடியாது. அவர்கள் எதிரிடையானவர்கள். ஒரு நிலைமையிலிருந்து இன்னொரு நிலைமைக்கு ஒருவர் செல்வது தீரென்று நடக்கக்கூடியதல்ல. ஆகையால் இந்த வகுப்பார் கொஞ்சகாலம் செழிப்பார்கள். ஆனால் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் வரும் சோதனைகள், துன்பங்கள் மற்றும் துன்புறுத்தல்கள் படிப்படியாக அவர்களை விழுதலுக்கு எடுத்துச்செல்கிறது.

தோல்விக்கான காரணம்

இந்த வகுப்பாரில் திட்ட அளவில் (Standard) வாழ்வதில் தோல்வி இருக்கிறது. இரண்டு வகுப்பிலும் நடுத்தரமான போக்கைக் கடைபிடிக்கக்கூடிய மனோபக்குவம் இருக்கிறது. அதாவது கர்த்தருக்கு நெருங்கியும் வாழாமல் அவரை விட்டு விலகியும் போகாத நிலைமை. அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல நாம் மாம்சத்தின்படி வாழ்வதை தொடர்ந்தால், நமது பழைய சபாவத்தை சந்தோஷப்படுத்தும் மார்க்கத்தை தொடர்ந்தால், அது நம்மை அழிவுக்கு வழி நடத்துகிற விசாலமான பாதைக்கு இட்டுச் செல்லும் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகையால் நாம் மாம்சத்தின்படி வாழ்ந்து அதைத் தொடர்ந்தால் முடிவு மரணமாயிருக்கும்.

கர்த்தர் தம்மை உண்மையாக நேசிக்கிறவர்களை, இருதயத்தில் விசுவாசமாயிருந்து தவறாக வெறும் அடியெடுத்து வைக்கிறவர்களை இரண்டாம் மரணத்திற்கு செல்லும்படி அனுமதிக்கமாட்டார் என்று வேத வாக்கியங்களிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம். அப்போஸ்தலர் யோவான் சொல்லுகிறதாவது: கிறிஸ்துவுக்குள்ளான “ஒருவன் பாவம் செய்வானானால் நீதிபராயிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்து நமக்காக பிதாவினிடத்தில் பரிந்து பேசுகிறவராக இருக்கிறார்.” (1 யோவான் 2:1) அவன் இரக்கத்தைப் பெறவும் ஏற்ற சமயத்தில் சகாயம் செய்யும் கிருபையை அடையவும் தைரியமாய் கிருபாசனத்தண்டையில் சேரக்கூடவன். ஆனால் தவறான அடி எடுத்துவைத்தால் அது நம்மை இலக்கிலிருந்து மென்மேலும் தூரமாக செல்ல வழி நடத்தும். நாம் எப்பொழுதும் தொடர்ந்து செல்ல வேண்டும். மாம்சத்தின்படி நடக்கிறவர்களது மரணம் இரண்டாம் மரணமாக இருக்கும். ஏனெனில் இந்த புது சிருஷ்டிகள் முதலாம் மரணத்தை முன்னரே கடந்து விட்டார்கள். நாம் மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்குள் வந்து விட்டோம் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார்.

தலைப்பு வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற இந்த வகுப்பாராகிய நாம், கிறிஸ்துவின் பலியின் பங்கை பெற்றிருக்கிறோம். நமது பங்கை பெற்றிருந்து, அதை இழந்தால், அங்கே நமக்காக எதுவும் இருக்காது. இவர்களில் யாராவது அவர்களது பங்கை தவறாக பயன்படுத்தினால், அவர்கள் மரிக்கிற மரணம் இரண்டாம் மரணமாக இருக்கும். புது சிருஷ்டிக்கு ஒரு மரணம் தான் இருக்கும்; ஏனெனில் அதிலிருந்து இரட்சிப்பு இல்லை. அதற்கே உதவும்படியாக ஒவ்வொரு பராமரிப்பும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தெரிந்தே பாவம் செய்கிற நிலைமையை எடுத்தால், ஏற்பாடு எதுவும் கிடையாது.

அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சாரீங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.” இதைத்தான் விசுவாசமுள்ளவர்கள் செய்கிறார்கள், அதாவது தங்களது ஜீவனை கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிபந்தனையில் தான் தெய்வீக சபாவமாகிய மாபெரும் பரிசை அவர்கள் அடைவார்கள்!